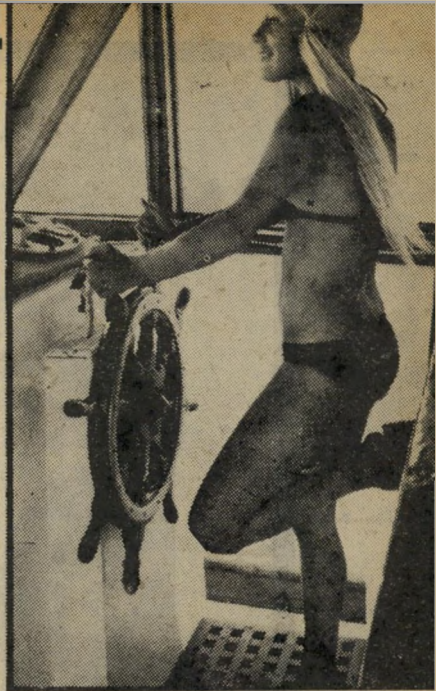

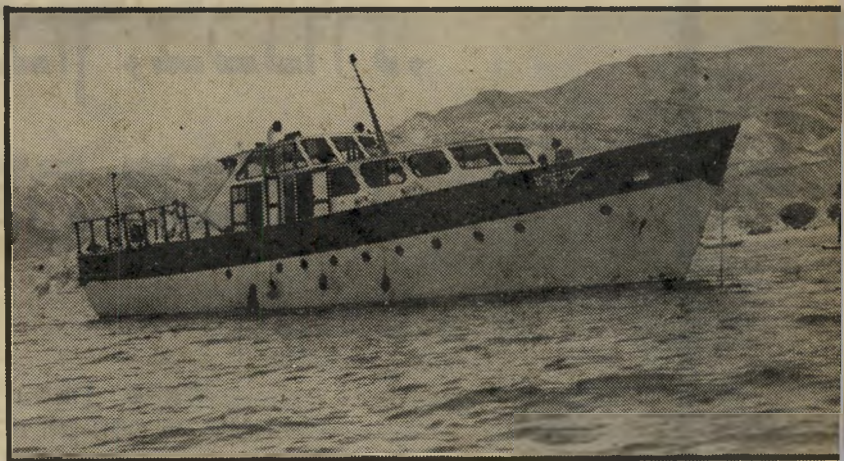

נפרדו עוד. העובדה שמרלן היתה תיירת בריטית לא יהודיה, לא הפריעה להם להתייחס ליהודים על רצונם להיירוש. נשא. מרלן החלה לומדת את דיני היהדות וביקשה להתגייר, וביתניים ירד חיים לאיר לת ובמעט החסכוניות שהצליח שלא לבזבז. בן. רכש את היאכטה המזוונת, נואיבה. השיפוצים נמשכו שמונה חודשים, של עבודה מבוקר עד שעות-הלילה המאוחרות. הם צבעו הכל, קירצפו את הסיפונים, הוסיפו קישוטים, החליפו את המנור עים, ואטיאט החלה הספינה לקבל צורה. „אנחנו מעוניינים להוסיף לענף-התיירי רות באילת ממד ימי חדש שחסר בה כיום,“ אומר חיים. „הספינה יכולה לשמש כמלון צף לצוללנים, או — לבילוי סופי-שבוע למספר אנשים מצומצם מאד. אבל הצרה היא שעל זה אין הרבה קופצים כיום, לכן אנו מעוניינים להשכיר אותה לטולים של קבוצות-תיירים מאורגנות, כדי שיראו גם את החופים היפים של אילת. רק חבל שהרשויות לא משתדלות לעזור לנו, וכל הפניות מצידנו נתקלות באדישות.“

למולם של חיים ומרלן, נפלה בקשתם על אוזנו של איל-הספנות יולי עופר, הידוע כפטרונם של צעירים בעלי-יוזמה אך חסרי-אמצעים. יולי ביקר בספינה, התי

הבלונדית עם היאכטה החומה

דיסקוטק צף
בשעות הערב הופכת הספינה לדיסקוטק, כשבאולם-השעשועים שבה מותקנת מערכת-סטריאו עם מוסיקה לריקודים. לרשות הרוקדים גם באר עם משקאות, אבל תחביבה הגדול של מרלן היפהיפה הוא לעמוד ליד ההגה ולנווט את הספינה (בתמונה למעלה מימין).

להב מרעיון המלון הצף של רמר, ובזר במקום הציע להושיט כל עזרה שתידרש. „אחרי שיוולי ביקר אצלנו, הכל כבר ניראה לנו מציאותי,“ מספר חיים, „כעת אני ומרלן יכולים להינשא.“ מרלן, בת ה-26 עברה לפני זמן קצר את הבחינות בדיני ישראל לפי דרישות הרבנות, ועמדה בהן בהצטיינות. מה שברור הוא שהיא מהווה תוספת ראוייה-לשמה לעם היהודי. מאז מרילין מונרו לא ראו רבנים גיורת משגעת שכזו. וכשהיא תהיה המארחת על ספינת-השעשועים ארגו, תהיה זו תרומה אמיתית לפיתוח התיירות באילת.

מלון צף
היאכטה ארגו, שהובאה לאילת על-ידי מועדון-היט-התיכון ומאז עגנה במרינה האילתית ללא שימוש, נרכשה באחרונה על-ידי זוג צעירים המתכוונים להפוך אותה לספינת-שעשועים אמיתית במפרץ אילת. היאכטה, שהיתה במצב גרוע ביותר, שופצה במשך שמונה חודשים בעבודה מבוקר עד ערב.

מרלן, הפצצה הבלונדית, לבושה ביוני מיזערי סרוג, השתופה על ספינת-השעשועים ארגו שעגנה במפרץ המים השקטים מול הכפר של רפי נלסון באילת. ברקע בקעה מוסיקת דיסקו ממערכת-הסטריאו שבחדר-המיש-חקים. על הסיפון האחורי השתופו שני זוגות בעירום, כשאחד העובדים מגיש להם מדיפעם בקבוקי-בירה צוננים. בחדר הי פנימי שיחקו שתי יפהפיות בששיבש.

חיים רמר, בן ה-31, בעל היאכטה כיוון את ההגה, ובמהירות של 10 קשר בשעה השיט את ספינתו לעבר אחד הפיורדים המרהיבים שלאורך חופי סיני. מפרץ שקט, משגע ביופיו, בעל נוף תרמימי מרתק. שלושת הצוללנים האוסטרליים, חבשו את מסיכות-הצלילה, עמסו את בלוני-הגז וקפצו למים. על היאכטה מוגשים כל העת מוזן ומשקה ללא הגבלה, השמש און דה האון, הים חופשי. בקיצור, זהו חלומם הגדול של מרלן ברקס וחיים, המתכוונים להפוך את היאכטה שלהם לביתם הראשון. הם הכירו זה את זה לפני כשנתיים, בי חוף שרתון בתל-אביב. חיים היה אז מנהל-עבודה בחברת רגביס, צוללן מוסמך וחבלן מיקצועי שעסק בקניית מזחים ופרוייקטים ימיים. הוא הגיע לחופשה לתל-אביב, ירד לחוף, והתאהב ממשך ראשון בצעירה הי חטובה בעלת השיער הבלונדי הגולש. הי אהבה היתה הדדית, ומאותו רגע הם לא

עקרת-הבית
את עצמה מרלן, האומרת: „עכשיו אני לומדת לבשל קצת מאכלים מזרחיים.“ ומארחת, כד וואה

החבלן והגיורת
החליטו לבנות את ביתם על הים, ולתפוש שלוה בשמש האילתית. „אנחנו מאמינים שאורח-חיים כזה הוא הסוד לנישואים מאושרים. סוף-סוף אישרו לי את הגיור, בקרוב אנחנו נתחתן, ואני רוצה הרבה ילדים.“ אומרת מרלן, ילידת ליברפול.